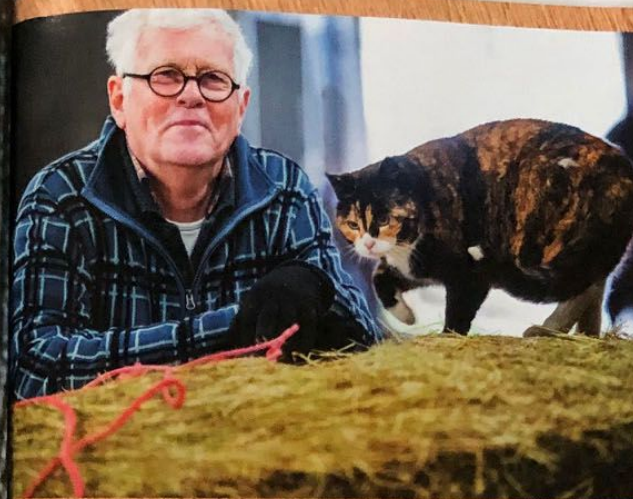

Van die verwende diva's die duur vlees voorgeschoteld krijgen: dat zijn de meeste boerenkatten niet. Het zijn functionele muizenvangers op het boeren erf. Toch gaat de liefde van hun boerenbaasjes verder dan dat. Ze blijken zeer gehecht aan hun bonte kattenbeesten.

Traditionele muizen vangers

SOMS
WORDEN ZE
SMAKELIJK
VERORBERD,
EEN ANDERE
KEER NIET!

Tekst DOUWE ANNE VERBRUGGE | Fotografie LODE GREVEN

'Pas na een half jaar
kon ik haar
voor het eerst aanraken'

KLAAS VAN 'T VEER

'Neeltje vindt mensen leuker dan je denkt'

Vele uren en zelfs vele dagen heeft de 72-jarige paardenpensionhouder Klaas van 't Veer gestoken in het mak krijgen van zijn Neeltje.

"Aaien kan ik haar wel. En een beetje kroelen vindt ze ook prima. Maar oppakken ... niets daarvan. Heel soms springt ze op mijn schoot. Maar dat is uitzonderlijk."

Het is alweer meer dan tien jaar geleden dat de buurvrouw van Klaas de verwilderde kitten in de bosjes op het erf in Heiloo vond. "Iedere dag ben ik Neeltje gaan voeren, na een half jaar kon ik haar voor het eerst aanraken. En pas weer anderhalf jaar later liet ze zich echt uitgebreid aaien. Zo wild was ze. Maar ze heeft geen verkeerde indruk van de mensheid, haha. Ze vindt ons leuker dan je denkt."

Klaas zoekt even naar de brokjes om Neeltje te lokken voor het maken van de foto's. "Ik heb haar vanochtend met opzet wat minder gegeven

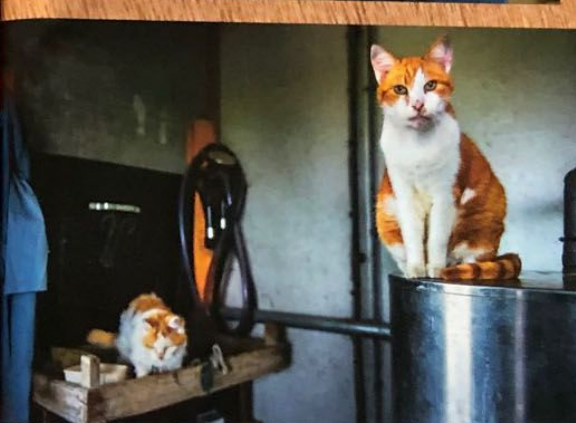
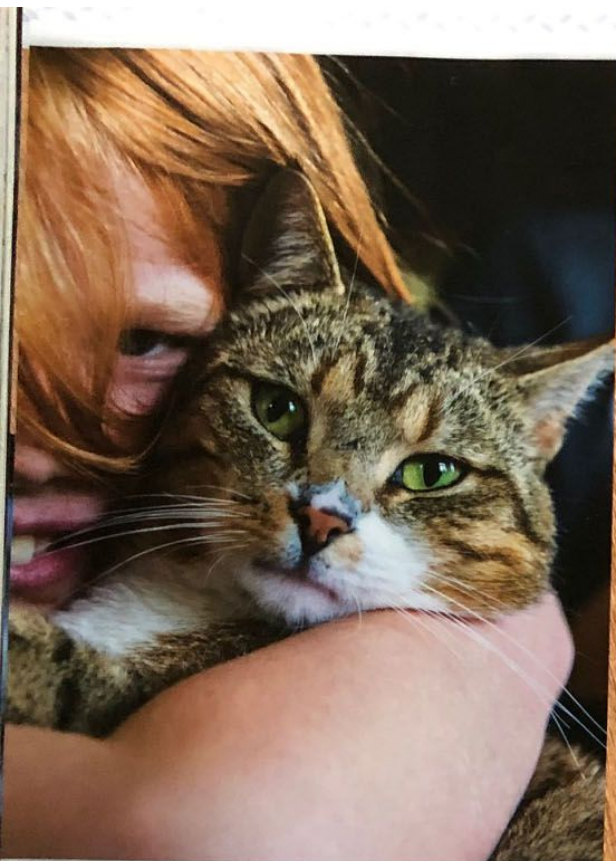
om haar hongerig te houden." In de stal vliegen de boerenzwaluwen af en aan met nestmateriaal. Een paard dat binnen wordt geborsteld, hinnikt naar zijn soortgenoten die buiten staan. Het duurt even voordat Klaas Neeltje heeft gevonden, maar hij weet haar aandacht te trekken en lokt haar naar de vaste voederplek, boven op een ronde hooibaal. "Twee keer per dag krijgt ze brokjes, bij slecht weer drie keer omdat ze er dan niet op uitgaat. Sommige mensen zeggen dat je katten niet te veel moet voeren omdat ze dan niet meer achter de muizen en ratten aangaan. Maar dat klopt niet. Neeltje blijft ze vangen, bij de vleet zelfs. Het is gewoon haar hobby. Soms worden ze smakelijk verorberd, een andere keer niet."

Toen Neeltje voor het eerst krols werd, moest Klaas een ingenieus plan uitdenken om haar voor sterilisatie naar de dierenarts te krijgen. Een bench met valluik bracht uitkomst. "Ik ben

op afstand gaan zitten om met een touw het luik naar beneden te laten vallen. Het heeft me dagen gekost om haar naar binnen te lokken, wat een strijd. Bij inenting gebruik ik de bench nog steeds, maar de laatste twee jaar krijg ik Neeltje er niet meer in." Voor een pilletje tegen lintwormen laat Neeltje zich makkelijker foppen. "Katten krijgen wormen van het eten van veel muizen. Daar ben ik dus alert op. Het pilletje drapeer ik in vette zalm. Eerst een stukje vis zonder pil, en dan het tweede stukje met pil. Ze trapt er iedere keer weer in. Vingerlikkend eet ze het op."

Iedere avond als Klaas in de paardenwei nog even de waterkranen controleert, loopt Neeltje met hem mee. "Altijd op gepaste afstand, soms spelend ... ach, 't is zo'n lief beest. Ik heb haar vernoemd naar mijn overleden zus. Misschien dat we daarom zo'n speciale band hebben."

FAMILIE TIMMERMAN

'Hakkietakkie bij de boerderijkatten'

We voeren momenteel een uitsterf beleid als het om de katten op ons erf gaat", lacht Peter Timmerman voluit aan de boerenkeukentafel. Het is lunchtijd; een gezellige bedoening. Moeder Dorien schaaft plakken kaas voor haar kroost, de kan met rauwe melk gaat rond en er wordt rijkelijk

gestrooid met hagelslag. Het familietafereel wordt rustig gadedeslagen door een bonte poes die door het keukenraam naar binnen gluurt. "Dat is Bessie", weet Thomas, met zijn twaalf jaar de oudste van de vier kinderen. "Maar die komt dus niet binnen." Hij stoot zijn tienjarige broer Rein aan om verdere uitleg te geven. Rein is de grootste kattenkenner van

het stel en naamgever van de meeste katten. "Alleen Dappo, Cathlin, Cattekoos en Pous mogen in huis." Dorien vult aan: "En 's avonds gaan ze lekker naar buiten. We hebben geen zin om een kattenbak te onderhouden."

"Maar we hebben dus 'hakkietakkie' laten doen bij onze dertien katten", vertelt Peter. "Gesteriliseerd of de ballen eraf. En dan is het handig dat Dorien dierenarts is, ook al is zij gespecialiseerd in grote huisdieren." Tegelijk blijkt de grote initiator achter het kattenfestijn toch echt de boer zelf te zijn. Dorien: "Peter is dol op katten, en heeft veel voor ze over. Tien jaar geleden hadden we op een mooie hooidag zo'n

vijfhonderd baaltjes in de berg gestapeld. Toen al het werk gedaan was en we naar binnen wilden, draalde een pas bevallen moederpoes om ons heen. Wilde ze ons iets vertellen? Als we een kant op liepen die zij niet wilde, kwam ze naar ons toe, gaf een kopje en liep weer richting de berg. We liepen met haar mee; in een hoek bleef ze staan miauwen. Baaltje voor baaltje hebben we verplaatst, de poes daalde met ons mee. Na een uurtje vonden we haar vier prachtige kittens." Peter kan er nog steeds om glimlachen: "Maar toch, als je niets doet, wordt het echt te gek", vervolgt hij zijn verhaal over hun uitsterf beleid. "Daarbij konden wij telkens moeilijk afscheid nemen van de kittens."

'We vonden vier prachtige kittens achter de hooibalen'

De boterhammen zijn op. De achtjarige tweeling Iris en Maarten trekken hun laarzen aan. Hoog tijd om 'Mooi Poesje' te laten zien, die haar eigen troon heeft in het machinelokaal. Het achttienjarige Mooi Poesje is het levende bewijs dat een kat zeven levens heeft. Maarten somt op: "Haar baarmoeder is eruit, ze heeft kanker in haar oren gehad, ze is doof, ze had gedoe met haar schildklier ... enne ... wat nog meer mama?" "Tja, wat niet!", lacht Dorien.

"Ze is stokoud maar oersterk. Dat eigenzinnige van katten bevalt me wel."

In de nieuwe stal naast de boerderij in Noord-beemster wonen nog eens drie katten. Peter: "Muizen en ratten knagen graag aan de bedrading, dat moet ik niet hebben. De katten houden de boel goed kort. Aan de bestrijding van ratten hoef ik verder niets meer te doen." Iris springt in de dierenartsauto van haar moeder die weer aan het werk gaat. Ze mag mee naar een boerderij waar een koe moeite heeft met kalven. Dorien: "Dat is het prettige van boerderijkatten, ik kan gaan en staan waar en wanneer ik wil. Een kat verplicht je tot niets, die redt zichzelf wel." 🐾

FAMILIE SCHAVEMAKER

'Niet meer dan vier katten in huis'

Basje slaapt altijd bij mij op bed. Tot half vijf. Dan gaat mijn vader koeien melken en weet ie niet hoe snel hij beneden moet zijn. Hups, naar buiten", vertelt de veertienjarige Mila. Samen met Mauw, Puckie en Pluis maakt Basje deel uit van het viertal katten dat in Egmond aan de Hoef binnen in huis komt. Mila's moeder Saskia vertelt dat er op en rond het erf op z'n minst nog zo'n tien katten lopen. "Als we een nestje vinden, halen we de kittens binnen om ze mak te krijgen. En ze worden ingeënt. Er is animo genoeg. Onze

boerderij staat vlak tegen Alkmaar aan, al heel wat van onze katten hebben een huis in de stad gevonden!

Ik ben een kattenmens, maar toen ik achttien jaar geleden hier introk bij mijn man Jaap, besloot ik geen katten in huis te nemen. Maar ja ... op een dag vond ik Bas bij de kuilplaat tussen de autobanden. Zielsalleen. Een kermende kitten kon ik niet achterlaten. Basje groeide op met onze hond Jimmy. Ze werden beste maatjes. Alleen komt Jimmy niet meer binnen, dat is een echte boerenhond geworden,

die wil je niet op de bank hebben. Maar Bas is nooit meer weggegaan uit huis. Ze zeggen niet voor niets dat een kat een huis heeft en een hond een baas. Maar meer dan vier katten wil ik niet in huis."

Rick, die één jaar ouder is dan zijn zus Mila, is op het erf druk in de weer met het vangen van Pluis. "Zij is het makkelijkst om foto's van te maken, die andere katten hebben het meteen door als het anders is dan anders en gaan er dan vandoor." Met wat 'kattensnoepjes' weet Mila uiteindelijk Pluis te verleiden om in haar

'De zwerfkatten krijgen 's avonds een bak met afspoelmelk'

armen te komen. "Die snoepjes vinden ze wonderlijk lekker. Ik kan haar daarmee bijna dresser en om kunstjes te doen."

Alle katten vangen volop muizen en ratten op het boeren erf. "De zwerfkatten geef ik 's avonds

na het melken een bak met afspoelmelk, brokjes krijgen ze niet echt", vertelt boer Jaap. "En er wordt weleens gezegd dat de katten jonge weidevogels plunderen, maar ik heb bij ons nog nooit een kat gezien met een vogel in zijn bek. Het zijn kokmeeuwen en vossen die in de weilanden alles leegroven." Als Jaap 's avonds om half twaalf een laatste rondje over het erf maakt, roept hij bij het binnegaan altijd nog even de 'binnenkatten': "Ik roep 'KLAAR!' en dan komen ze d'r an. Op Bessie na, want die ligt al bij Mila op bed te maffen."